sedda mitte, mis ta kuulnud Jehowa käest, Elile jälle üllesrägida, et temma ei tahtnud selle wanna issa meelt ta poegade pärrast pahhandada. Agga Eli laskis Samuelit enneše jure kutsuda ja küssis ta käest se asja pärrast, mis sel ösel olnud, sest ta südda tunnistas kül ta wasto, et Jehowa temma poegade pärrast middagi olli räkinud, nenda kui se Jummala mees se prohwet jo enne temmale olli kuluta nud. Samuel siis kui sanna-kuulja laps, et tedda Eli käskinud, wõttis siis ka sedda üllesrägida, mis Jehowa temmale räkinud. Sai Eli sedda Jummala noud kuulda Samueli käest, mis ühtesündsid selle teise prohweti könnega, siis ütles temma tassase melega: Temma on Jehowa, Ta tehko, mis hea on temma meleſt.

Ei mitte kaua pärrast sedda aega tuli

li sõdda, et Israeli rahwas pidid Wilisteri rahwa wasto minnema sõdima: kui nemmad siis ühte said, et se taplus olli, siis lõdi liggi 4000 Israeli meest mahha, agga se rahwas ei moistnud mitte sõud enneste peäle wõtta, nemmad hakkasid issekeskes weel sõud taggakõssima, mikspärrast se äppardus neile samanud. Omma petud nou järrel wõtsid nemmad Siluſt Jehowa seädusse laekast enneste jure leri, ja lootsid se peäle, et siis neile piddi woimus sama, kui se piddi agga nende jures ollema. Kui sesamma laekas siis leri sai, hakkasid nemmad nenda öiskama, et Wilistid sedda omas leris said kuulda ja warsi arwama, ehk wahhest Jehowa seädusse laekas olli Israeli leri sonud. Said nemmad sedda ka öiete teäta, siis tulli kartust kül esſite nende peäle, agga pärrast tulli neile